

مقایسه خطی کاری جدید با خطی کار ساده با روش های مختلف کاشت گندم (*Triticum aestivum* L.)

وحید رضا حمیدی نیا^۱، سعادت کامگار^۲ و یحیی امام^۳

چکیده

به منظور تعیین بهترین روش کاشت و انتخاب مناسب ترین ماشین کاشت، پژوهشی مزرعه ای در سال ۱۳۸۲ در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز انجام شد. در این پژوهش اثر شش روش مختلف تهیه زمین و کاشت بذر بر سبز شدن، عملکرد و اجزای عملکرد دانه گندم مورد بررسی قرار گرفت. در این تحقیق از طرح بلوک های کامل تصادفی با شش تیمار (روش های مختلف تهیه زمین و کاشت) و سه تکرار استفاده گردید. بذر گندم مورد استفاده از رقم الموت بود. تیمار تهیه زمین شامل روش های مرسوم: کاشت با ماشین بذر پاش + زدن دیسک + جوی و پشته ساز (T1)، کاشت با خطی کار ساده + جوی و پشته ساز (T2)، کاشت با خطی کار ساده در کشت بصورت مسطح (T3) و روش های جدید شامل جوی و پشته ساز + کاشت با خطی کار ساده (T4)، جوی و پشته ساز + کاشت با خطی کار جدید (که شیار بازکن های آن حالت جوی و پشته ای دارند) (T5)، جوی و پشته ساز + کاشت با خطی کار جدید + بسترساز (T6) بود. تاثیر عوامل آزمایشی بر عملکرد دانه و اجزای عملکرد شامل: تعداد سنبله های بارور در واحد سطح، تعداد دانه در سنبله، وزن هزار دانه و شاخص برداشت (HI) مورد ارزیابی قرار گرفت. نتایج بدست آمده از میانگین ها نشان داد که تیمارهای آزمایشی اثر معنی داری بر عملکرد دانه و تعداد دانه در سنبله داشت که دو روش T3 یعنی کاشت با خطی کار ساده در کشت بصورت مسطح و T6 یعنی جوی و پشته ساز + کاشت با خطی کار جدید + بسترساز در بسیاری از موارد بر روش های دیگر برتری داشتند. تیمار T3 با ۵۲۵۸/۷ کیلوگرم در هکتار بیشترین عملکرد دانه را تولید کرد.

کلید واژه ها: گندم، روش کاشت، جوی و پشته ساز، بسترساز، بذرپاش، کشت مسطح، کشت پشته ای، کشت شیاری

مقدمه

کشت گندم است (۲). پژوهش های متعددی درباره اثر روش های مختلف خاک ورزی و است که هر یک به دلیل مزایا و معایب خاص خود و همچنین میزان هزینه ای که ایجاد می کنند ممکن است عملکرد محصول یا درآمد حاصل از آن را تحت تاثیر خود قرار دهند. سوس و فکت^۴ (۱۴) آزمایشاتی در لهستان بر روی دو نوع ردیفکار و سه نوع شیار بازکن که از نظر فاصله ردیف ها متفاوت بودند، انجام دادند و گزارش نمودند که فاصله ردیف ها و عملکرد دانه، به طور معنی داری با

گندم مهمترین گیاه زراعی روی زمین است. معروف است که هر روز در نقطه ای از کره زمین کاشت و در همان روز در نقطه ای دیگر برداشت می شود. این امر حاکی از توانایی سازش بسیار زیاد این گیاه با اقلیم های گوناگون است. در سطح جهانی نزدیک به ۵۲ درصد زمین های قابل کشت دنیا به کشت غلات اختصاص دارد که یک سوم کاشت بر میزان عملکرد محصولات زراعی گوناگون توسط بسیاری از پژوهشگران انجام شده این مقدار زیر

۱- دانشجوی سابق کارشناسی ارشد، بخش مکانیک ماشینهای

کشاورزی، دانشگاه شیراز (Vahidhamidinia@yahoo.com)

۲- استادیار، بخش مکانیک ماشینهای کشاورزی، دانشگاه شیراز

۳- استاد بخش زراعت و اصلاح نباتات دانشکده کشاورزی دانشگاه

شیراز

4- Soos & Fekete

تاریخ دریافت: ۸۵/۱۰/۱۱

تاریخ پذیرش: ۸۶/۱۱/۱۵

های کاشت را به صورت گسترده‌تری در روش خطی کاری گندم مورد بررسی قرار دادند. پژوهش آنان در مزارع عاری از علف هرز و همچنین مزارع با علف هرز زیاد انجام گرفت. نتایج جمع‌آوری شده از ۱۶ آزمایش در این زمینه نشان داد که عملکرد محصول با کاهش فاصله ردیف‌ها، هم با وجود علف هرز و هم بدون آن، افزایش خواهد یافت. هیژ^۵ (۷) تاثیر روش‌های مختلف کاشت شامل خطی کاری، کشت نواری، کشت پخشی و خطی کاری دقیق را به طور گسترده‌ای روی بذر ذرت مورد بررسی قرار داد و عملکرد محصول را در روش‌های مختلف مقایسه نمود. نتایج مربوط به عملکرد دانه بیانگر آن بود که کشت پخشی در مقایسه با کشت خطی (هنگامی که فاصله ردیف‌ها، ۱۲ سانتی‌متر باشد) عملکرد محصول را ۴/۹ درصد افزایش داد. سیکاندر و همکاران^۶ (۱۲) اثر روش‌های مختلف کاشت گندم را بر عملکرد دانه و اجزای عملکرد مورد بررسی قرار دادند. در این تحقیق روش‌های کاشت عبارت بودند از ایجاد جوی و پشته توسط جوی و پشته ساز سپس کاشت با خطی کار^۷ (BDS)، بذرپاشی و سپس جوی و پشته ساز^۸ (BCB)، بذرپاشی^۹ (BC)، خطی کاری^{۱۰} (DS). نتایج حاصل از آزمایش این پژوهشگران نشان داد که:

۱- سرعت جوانه زنی در روش خطی کاری (DS) بیشتر از سایر روش‌ها بود علت این امر آن بود که در این روش بذرها در عمق مناسب و بهینه قرار گرفتند، ولی در روش‌های دیگر کاشت زدن جوی و پشته ساز باعث عمیق تر شدن محل قرارگیری بذرها می شد.

یکدیگر رابطه معکوس داشته و ضریب همبستگی آنها، ۰/۷۹۵ بود (۱۴).

ویل کینز و همکاران^۱ (۱۸) اثر شش نوع شیپار بازکن بر روی خطی کار گندم در شرایطی که رطوبت در بستر بذر محدود بود مورد ارزیابی قرار دادند. نتایج آنان حاکی از این بود که نوع شیپار بازکن به طور معنی‌داری روی توزیع بذر، رطوبت خاک و وزن مخصوص ظاهری بستر بذر، و نهایتاً روی درصد سبز شدن گندم تأثیر داشت. جانسون و همکاران^۲ (۸) تحقیقی بر روی اثر فواصل بین ردیف‌ها در روش خطی کاری و مقادیر مختلف بذر بر روی عملکرد دانه و اجزای عملکرد گندم پائیزه انجام دادند. نتایج بدست آمده از این تحقیق نشان داد که کاشت روی ردیف‌های ۱۰ سانتی متری نسبت به ردیف‌های ۲۰ سانتی متری، ۸ درصد افزایش عملکرد دانه داشت، لیکن، مقادیر مختلف بذر اثر معنی‌داری بر عملکرد دانه نداشت. بال^۳ (۵) در گزارش نتایج آزمایش خود، چنین بیان نمود که وقتی بذر به صورت پخشی در کل سطح کاشت توزیع و سپس با عمل به هم زدن خاک بوسیله کولتیواتور با خاک مخلوط شوند، در مقایسه با روش خطی کاری تفاوتی در عملکرد دانه به وجود نخواهد آمد. مخلوط کردن بذر با خاک بوسیله کولتیواتور، باعث عدم یکنواختی در عمق کاشت می‌شد و این‌طور بنظر می‌رسید که اثر منفی قرار نگرفتن بذرها در عمق معین، حداقل به اندازه اثر مثبت توزیع پخشی بذر، دارای اهمیت بود. ویل کینز و همکاران (۱۷) اثر سیستم‌های خاکورزی و کاشت بر بنیه اولیه گیاهچه‌های گندم را مورد بررسی قرار دادند و گزارش نمودند که عمق کاشت بیش از ۵ سانتی متر باعث کاهش تعداد بوته‌های سبز شده در واحد سطح می‌گردد. سولی و همکاران^۴ (۱۳) اثر فاصله ردیف

5-Heege

6-Sikander *et al.*

7-Bed formation+ Drill Sowing

8-Broadcasting+ Bed formation

9-Broadcasting

10-Drill Sowing

1-Wilkins *et al.*2-Johnson *et al.*

3-Bal

4-Solie *et al.*

مقدار بذر (۵،۴ و ۱۷) بر عملکرد دانه مؤثر می‌باشند. هدف از انجام پژوهش حاضر تاثیر خطی کار جدید بر یکنواختی سبز محصول و عملکرد دانه گندم در مقایسه با خطی کار معمولی (ساده) می‌باشد.

مواد و روش ها

این پژوهش در قطعه شماره ۲۰ مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز (عرض جغرافیائی ۲۹ درجه و ۳۶ دقیقه، طول جغرافیائی ۵۲ درجه و ۳۲ دقیقه شرقی و با ارتفاع ۱۸۱۰ متر از سطح دریا) در سال ۱۳۸۲ انجام شد. خاک مزرعه دارای بافت رسی- شنی بود. pH و EC آن به طور متوسط به ترتیب ۸ و ۰/۵۹ دسی زیمنس بر متر تعیین گردید. در این سال معدل بارندگی ۴۰۱ میلی‌متر بود. برای اجرای این تحقیق از طرح آماری بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار استفاده شد. در این آزمایش اثر شش روش مختلف کاشت مورد ارزیابی و مقایسه قرار گرفت. این روشها (تیمارها) عبارت بودند از:

T1: کاشت با ماشین بذر پاش، زدن دیسک و سپس جوی و پشته ساز

T2: کاشت با خطی کار ساده* و جوی و پشته ساز

T3: کاشت با خطی کار ساده و روش کاشت بصورت مسطح

T4: جوی و پشته ساز و کاشت با خطی کار ساده

T5: جوی و پشته ساز و کاشت با خطی کار جدید**

T6: جوی و پشته ساز و کاشت با خطی کار جدید و سپس زدن بستر ساز

*خطی کار ساده: در این ماشین شیار بازکن‌ها در یک ردیف و در یک سطح قرار دارند. به طوری که اگر در حالت تعلیق از پشت به ماشین نگاه کنیم، تمامی شیار بازکنها در یک ارتفاع از سطح زمین قرار می‌گیرند (شکل ۱).

۲- پس از برداشت محصول، تعداد سنبله در متر مربع در دو روش (BCB) و (BDS) بیشتر از دو روش دیگر بود، دلیل این امر آن بود که تعداد پنجه‌های بارور در هر بوته در روش پشته سازی نسبت به روش کشت مسطح زیادتر بود. این پژوهشگران پنجه زنی بیشتر در بوته‌های روی پشته‌ها را به دسترسی بیشتر آنها به منابع محیطی^۱ نظیر نور نسبت دادند.

۳- تفاوت عملکرد بیولوژیک در دو کشت مسطح (BC) و (DS) در مقایسه با روش‌های (BCB) و (DSB) معنی دار بود. زیرا با وجود کمتر بودن تعداد سنبله در متر مربع در بذریاشی و خطی کاری (کشت مسطح)، تعداد پنجه‌های نابارور در دو روش (BCB) و (DSB) بیشتر بود. بین دو روش خطی کاری و بذریاشی تفاوت معنی‌داری در عملکرد بیولوژیک مشاهده نشد.

۴- با وجود اینکه تعداد سنبله در متر مربع، طول سنبله و تعداد دانه در سنبله در کشت پشته‌ای نسبت به کشت مسطح بیشتر و معنی دار بود، اما عملکرد دانه کمتر بود، زیرا وزن هزاردانه در کشت پشته‌ای نسبت به کشت مسطح کمتر شده بود. این پژوهشگران گزارش کردند که ممکن است تنش خشکی هنگام پر شدن دانه^۲ در کشت پشته‌ای دلیلی برای کاهش وزن هزار دانه و عملکرد دانه باشد.

۵- شاخص برداشت در کشت پشته‌ای در مقایسه با کشت مسطح زیادتر بود. این موضوع نشان داد که استفاده از آب در دوره پرشدن دانه‌ها در کشت پشته‌ای با کارایی بیشتری همراه بوده است (۱۲).

با توجه به نتایج تحقیقات گذشته چنین بر می‌آید که روش‌های مختلف تهیه زمین و کاشت (۱، ۳، ۴، ۷، ۱۱ و ۱۲)، تهیه بستر مناسب (۱۲ و ۱۶)، نوع شیار بازکن (۴ و ۱۸)، فاصله ردیف‌ها (۸ و ۱۵)، عمق کاشت و

1- Micro environment

2- Water stress at the time of grain filling

اسفند ماه (به صورت پخشی) و ۲۰ فروردین ماه (محلول در آب آبیاری) هر یک به میزان ۵۰ کیلوگرم در هکتار داده شد (۲). آبیاری و دوره آبیاری بر اساس عرف منطقه انجام شد. کنترل علف های هرز و آفات با استفاده از علف کش و آفت کش انجام گردید. در طول فصل رشد اندازه گیری های توزیع افقی بذر و انحراف معیار آن، متوسط عمق قرارگیری بذور و انحراف معیار آن، تعداد بوته سبز شده در واحد سطح انجام شد. پس از رسیدن محصول عملکرد دانه و اجزای عملکرد شامل تعداد سنبله های بارور، تعداد دانه در سنبله، وزن هزاردانه و نسبت وزن دانه به کاه از مساحتی معادل یک متر مربع از وسط هر کرت اندازه گیری شد. درصد بذره های سبز شده (m) از طریق شمارش روزانه تعداد بذره های سبز شده در مربعی به ابعاد ۱×۱ متر در هر کرت آزمایشی تعیین شد. این عمل تا زمانی که در کلیه کرت ها تعداد بوته های سبز شده به عدد ثابتی رسید، ادامه یافت. m از رابطه زیر بدست آمد:

(ویل کینز و همکاران (۱۷))

$$m = \left[\frac{PPSM}{(SPSM) \times (P) \times (G)} \right] \times 100$$

در این رابطه:

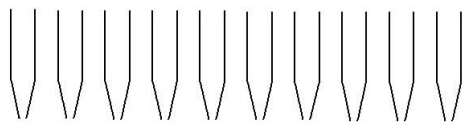
$PPSM$ = تعداد بوته سبز شده در هر متر مربع

$SPSM$ = تعداد بذر کاشته شده در هر متر مربع

P = درصد خلوص بذر

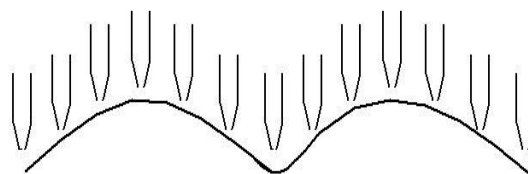
G = قوه نامیه بذر

P و G در آزمایشگاه تکنولوژی بذر تعیین شد. برای تعیین یکنواختی توزیع افقی بذرها، مربعی

شکل ۱- شیاربازکنهایی که در یک سطح قرار دارند

** خطی کار جدید: در این ماشین شیاربازکنها بگونه ای قرار دارند که حالت جوی و پشته ای به خود گرفته اند. چنانچه در حالت تعلیق از پشت به ماشین نگاه کنیم، شیاربازکن هایی که روی پشته قرار می گیرند از شیاربازکن هایی که کنار پشته قرار می گیرند بالاتر و شیاربازکن هایی که کنار پشته قرار می گیرند از شیاربازکنهایی که کنار جوی قرار می گیرند بالاتر است و شیاربازکنی که کنار جوی است از شیاربازکنی که کف جوی است بالاتر می باشد (شکل ۲).

شکل ۲- شیار بازکنهایی که حالت جوی و پشته ای دارند

طول و عرض هر کرت آزمایشی به ترتیب ۱۰ و ۶ متر و فاصله هر کرت با کرت مجاور ۶ متر در نظر گرفته شد. قبل از عملیات کاشت گندم ابتدا دو شخم عمود بر هم و سپس دو دیسک عمود بر هم زده شد و در نهایت زمین تسطیح گردید و از بذرگندم زمستانه رقم الموت (آبی، معتدله) به مقدار ۱۸۰ کیلوگرم در هکتار (در عمق ۵ سانتی متری در تیمارهایی که خطی کار داشتند) به روش های ذکر شده استفاده گردید. کود اوره و سوپر فسفات تریپل هر کدام به میزان ۵۰ کیلوگرم در هکتار (معادل ۲۳ کیلوگرم در هکتار ازت و ۲۱ کیلوگرم فسفر) در سه نوبت: همزمان با آبیاری اول (به صورت پخشی)، ۱۰

1- Plant Per Square of Metter

2- Seed Per Square of Metter

3- Purity

4- Germination

نتایج و بحث

جدول ۱ میانگین مربعات صفات مورد بررسی را نشان می دهد که در آن عمق قرارگیری بذر و تعداد بوته سبز شده معنی دار نیست. تاثیر تیمارهای آزمایشی بر میانگین تعداد بوته های سبز شده در جدول ۲ نشان داده شده است. با توجه به این جدول تیمار T3 یعنی کاشت با خطی کار ساده در کشت بصورت مسطح، دارای بیشترین میانگین تعداد نهال بذرها سبز شده بود. دلیل این امر قرار گرفتن بذر در عمق مطلوب (۲۸/۴ میلی متر (۲)) و کمترین انحراف معیار برای این تیمار است. انحراف معیار عمق قرارگیری بذرها عامل مؤثری بر درصد تعداد بوته سبز شده می باشد (۱۵). با ازدیاد انحراف معیار درصد سبز شدن بذرهایی که در عمق کم قرار می گیرند (در اثر عدم دسترسی به رطوبت کافی کم می شود (۲))، و بذرهایی که در عمق زیاد قرار می گیرند (و ذخیره غذایی اندوسپرم آنها قبل از رسیدن به سطح خاک تمام می شود (۲)) کاهش می یابد. لذا در تیمارهایی که ابتدا جوی و پشته ساز استفاده شد عمق قرارگیری بذر مناسب بود. ولی در تیمار T4 چون شیاربازکن های خطی کار ساده یک نیروی ثابت بر روی پشته، کنار پشته، کف جوی و کنار جوی وارد می کند، عمق کاشت برای هر ردیف از کشت خطی کار، متفاوت بود.

با در نظر گرفتن این پارامتر خطی کار جدید عملکردی بهتر از خطی کار ساده داشته است. تیمار T3 دارای کمترین میانگین فاصله بذر، کمترین انحراف معیار توزیع افقی بذر بود که نتیجه آن، توزیع افقی بذر یکنواخت تر بوده است (جدول ۲). زیرا در این تیمار بهم خوردگی خاک بعد از کاشت دیگر وجود نداشت. این مطلب برای تیمار T4 با متوسط فواصل بذور ۲۰/۸ میلی متر و ضریب یکنواختی نسبتاً خوب (۹۳/۸) نیز صادق بود، زیرا ابتدا و قبل از کاشت جوی و پشته ساز استفاده شده بود. در دو تیمار T1 و T2 که بعد از

(۱×۱ متر) در وسط هر کرت توسط یک لایه پلاستیک نسبتاً ضخیم پوشانده شد. سپس محل جوانه ها با مازیک بر روی پلاستیک علامت گذاری شد و فواصل هر جوانه با جوانه دیگر اندازه گیری شد. برای بدست آوردن شاخص یکنواختی توزیع بذر در سطوح افقی از معادله سنپاتی و همکاران^۱ استفاده گردید (۱۰):

$$Se=100(1-y/d) \quad (\text{سنپاتی})$$

در این رابطه:

Se = بازده یکنواختی توزیع بذر

y = میانگین قدرمطلق تفاضل فاصله بذرها از متوسط فاصله آنها

d = متوسط فاصله بذرها از یکدیگر

برای اندازه گیری عمق واقعی کاشت بذرها، بذر تمامی بوته های داخل مربع ۱×۱ متری از ریشه بیرون آورده شد و بوسیله خطکش از محل بذر تا طوقه گیاه، جایی که ساقه گیاه در اثر فقدان نور بی رنگ مانده بود، اندازه گیری شد. طول این قسمت برابر عمق کاشت بذر در نظر گرفته شد (۲). هنگام برداشت نهایی، ساقه های یک متر مربع از نزدیک سطح خاک با داس کف بر شد و پس از شمارش تعداد سنبله های بارور جهت تعیین وزن خشک در آون در دمای ۱۰۵ درجه سانتیگراد برای مدت ۴۸ ساعت قرار داده شد. از بوته های برداشت شده ۲۰ بوته بصورت تصادفی جهت تعیین اجزای عملکرد شامل تعداد سنبله های بارور، تعداد دانه در سنبله، وزن هزار دانه و شاخص برداشت انتخاب شد. داده های جمع آوری شده از این آزمایش توسط نرم افزار SAS مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت و سپس از آزمون دانکن برای مقایسه آماری میانگین ها استفاده گردید (۲).

1-Senapati *et al.*

2 - Standard efficiency

جدول ۱- میانگین مربعات صفات مورد بررسی

منابع تغییر	درجه آزادی	یکنواختی افقی بذر	عمق قرار گیری بذر	تعداد بوته سبز شده
تیمار	۵	۱۷۶/۴۵ *	۱۹۲/۸۲ NS	۴۲۸۰/۲۶ NS
تکرار	۲	۱۴/۵۲	۴۳/۶۹	۴۴۲/۳۸
خطای آزمایش	۱۰	۱۴/۰۹	۲۰۳/۹۳	۲۷۷۴/۸۸

NS: معنی دار نیست

*: معنی دار در سطح ۵٪

ایجاد تعداد سنبله های بارور بیشتر، بی تاثیر نبوده است، به نحوی که تعداد سنبله های بارور در این تیمار از تیمار T3 هم زیادتر گردیده است (جدول ۴). دلیل این امر شاید دسترسی بهتر بوته ها به منابع محیطی از جمله تابش بوده باشد (۱۳). بنابراین ایجاد پشته با رعایت یکنواختی فواصل بذر ها و عمق آن، عامل موثری بر افزایش تعداد سنبله های بارور می باشد. بنابراین استفاده از جوی و پشته ساز در کاشت گندم قابل توجیه به نظر می رسد.

در این آزمایش تیمار T6 با تیمارهای T1، T2، T3 و T4 از لحاظ تعداد دانه در سنبله تفاوت معنی دار داشت. دو تیمار T5 و T6 که دارای تعداد سنبله های بارور کمتری بودند، هر چند دارای بیشترین تعداد دانه در سنبله بودند. با کاهش تعداد سنبله های بارور، تعداد دانه در هر سنبله افزایش می یابد (۲ و ۱۳).

در مورد وزن هزاردانه، هیچ تفاوت معنی داری بین تیمارها مشاهده نگردید. وزن هزار دانه تحت تأثیر عوامل محیطی مثل رطوبت خاک، حاصلخیزی خاک، دمای محیط، میزان هیدرات کربن ذخیره شده در شروع پر شدن دانه و ژنوتیپ بذر می باشد (۲، ۳ و ۵). با توجه به این نکته و نتایج بدست آمده نمی توان خطی کار را بر بذر پاش

کاشت از جوی و پشته ساز استفاده شد، کمترین ضریب یکنواختی توزیع افقی بذر و همچنین بیشترین انحراف معیار مشاهده گردید (جدول ۲). بنابراین، تیمار T3 با بهترین عمق کاشت و کمترین انحراف معیار بر تیمارهای دیگر برتری داشت و خطی کار جدید تا حدودی توانسته یکنواختی توزیع افقی بذر را ایجاد کند، هر چند اثر آن کمتر از خطی کار ساده بوده است. در جدول ۳ تجزیه میانگین مربعات عملکرد دانه و اجزای عملکرد و در جدول ۴ اثر روش های مختلف تهیه زمین و کاشت بر آن دو آورده شده است.

هر چند میانگین تعداد سنبله های بارور در بین تیمارها تفاوت معنی داری نداشت لیکن، دو تیمار T3 و T4 دارای بیشترین تعداد سنبله های بارور بودند، و همچنین دارای بیشترین ضریب یکنواختی توزیع افقی بذر و کمترین انحراف معیار (جدول ۲) بودند. لذا تعداد سنبله های بارور تحت تأثیر الگوی قرار گیری بذر، در خاک قرار گرفته است هر چند افزایش تعداد بوته سبز شده لزوماً به معنای افزایش تعداد سنبله های بارور نبوده است (۲)، به عبارت دیگر تمامی بوته های سبز شده لزوماً دارای سنبله بارور نبودند (جدول ۲ و ۴). لذا تیمار T4 که دارای بیشترین تعداد سنبله بارور می باشد، بر تیمارهای دیگر ارجحیت دارد. به نظر می آید وجود پشته در تیمار T4 در

جدول 2- اثر روش های مختلف تهیه زمین و کاشت بر تعداد بوته سبز شده در واحد سطح، یکنواختی توزیع افقی بذر و انحراف معیار آن، متوسط عمق قرارگیری بذر و انحراف معیار آن

ویژگی ها	تعداد بوته سبز شده در متر مربع	فواصل افقی بذر (میلی متر)	ضریب یکنواختی توزیع افقی بذر	انحراف معیار توزیع افقی بذر (میلی متر)	عمق قرارگیری بذر (میلی متر)	انحراف معیار عمق قرارگیری بذر (میلی متر)	تیمارها
T1	361 a*	27/95c	85/2 c	5/14	43/4a	7/18	
T2	370 a	26/63c	83/4 c	5/37	36/1a	10/69	
T3	487 a	11/47a	98/8 a	0/20	28/4a	2/02	
T4	466 a	20/87b	93/8 b	1/05	43/9a	7/03	
T5	404 a	28/13c	89/1 c	4/22	32/7a	8/20	
T6	416 a	27/83c	90/2 c	3/26	33/2a	5/22	

*. میانگین های با حروف مشابه اختلاف معنی داری ندارند. (دانکن 5٪)

T1: کاشت با ماشین بذر پاش، زدن دیسک و سپس جوی و پشته ساز
 T2: کاشت با خطی کار ساده و جوی و پشته ساز
 T3: کاشت با خطی کار ساده و روش کاشت بصورت مسطح
 T4: جوی و پشته ساز و کاشت با خطی کار ساده
 T5: جوی و پشته ساز و کاشت با خطی کار جدید
 T6: جوی و پشته ساز و کاشت با خطی کار جدید و سپس زدن بستر ساز

تیمارهای T1 و T2 بدست آمد (جدول 4). در این تیمارها انحراف معیار عمق قرارگیری بذرها زیاد بود (جدول 2). بنابراین درصد سبز شدن محصول کمتر بود (15) و در نتیجه عملکرد دانه کاهش یافت (جدول 4).

همچنین کم شدن عملکرد دانه در دو تیمار T4 و T5 می تواند به دلیل باقی ماندن کلوخه ها بر روی پشته (در روش هایی که جوی و پشته ساز داشته اند) باشد. وجود کلوخه ها بر روی پشته ها که با آبیاری از بین نمی روند و بر روی بستر بذر باقی می ماند مانعی برای جوانه زنی و رویش گیاه به حساب می آیند، زیرا جوانه در زیر کلوخه گیر کرده، به دور خود می پیچد و به تاریک رویدگی¹ ناخواسته ای ادامه می دهد، این عمل باعث تضعیف بوته در ابتدای دوره رشد و یا در بعضی از

کشت مسطح را بر کشت پشته ای (یا برعکس) ترجیح داد.

اثر روش های مختلف کاشت بر شاخص برداشت در هیچ یک از تیمارها آزمایشی معنی دار نگردید، هر چند تیمار T6 دارای بیشترین این مقدار بود. در این تیمار به علت اینکه وزن هزاردانه و تعداد دانه در سنبله نسبت به تیمارهای دیگر بیشتر بود، شاخص برداشت بزرگتری هم داشت. احتمالاً وجود پشته های ساخته شده توسط بستر ساز در دوره تولید دانه راندمان استفاده از آب را افزایش داده باشد. این مطلب نیز با نتایج گزارش شده توسط سیکاندر و همکاران (12) مطابقت دارد در نتیجه در مقایسه با بقیه تیمارها استفاده از بستر ساز مؤثر بوده است. در مورد عملکرد دانه تیمار T3 نسبت به تیمارهای T1، T2، T4 و T5 و همچنین تیمار T6 نسبت به تیمارهای T1 و T2 تفاوت معنی داری نشان دادند. کمترین عملکرد دانه از

1-Etiolation growth

جدول ۳- میانگین مربعات صفات مورد بررسی

منابع تغییر	درجه آزادی	تعداد ساقه‌های بارور	تعداد دانه در سنبله	وزن هزار دانه (گرم)	عملکرد دانه (کیلو گرم)	شاخص برداشت
تیمار	۵	۱۱۱۱۹/۸ NS	۳۰/۱۶ *	۹/۹۶ NS	۱۳۳۱۵/۲۶ *	۵۴/۰۹ NS
تکرار	۲	۲۹۰۶۱/۵	۸/۲۴	۲/۰۷	۳۳۴۲/۲۱	۱/۲۶
خطای آزمایش	۱۰	۷۰۵۹/۱۵	۷/۹۲	۲۶/۱۵	۲۳۶۵/۹۴	۵۶/۸۶

NS: معنی دار نیست

*: معنی دار در سطح ۵٪

جدول ۴- اثر روش های مختلف تهیه زمین و کاشت بر عملکرد و اجزای عملکرد گندم

ویژگی ها تیمارها	سنبله در متر مربع	متوسط تعداد دانه در هر سنبله	وزن هزار دانه (گرم)	شاخص برداشت (درصد)	عملکرد دانه (کیلوگرم بر هکتار)
T1	۵۱۴ a*	۲۴/۳۳ b	۲۹/۰۳ a	۳۲/۱ a	۳۶۵۷/۳ c
T2	۵۹۲ a	۲۴/۳۰ b	۲۵/۳۰ a	۲۸/۸ a	۳۶۳۰/۷ c
T3	۶۱۲ a	۲۷/۰۰ b	۳۱/۵۰ a	۳۳/۶ a	۵۲۵۸/۷ a
T4	۶۳۲ a	۲۶/۸۶ b	۲۶/۹۰ a	۳۴/۳ a	۴۵۳۷/۶ bc
T5	۵۰۳ a	۲۸/۰۰ ab	۲۷/۴۳ a	۳۷/۰ a	۳۸۵۲/۷ bc
T6	۵۰۶ a	۳۲/۹۳ a	۳۰/۵۶ a	۴۱/۲ a	۴۷۵۴/۴ ab

*در هر ستون میانگین های با حروف مشابه اختلاف معنی داری ندارند. (دانکن ۵٪)

مصرف آب زیادتري می شود، استفاده از جوی و پشته ساز و کشت با خطی کار جدید و سپس زدن بستر ساز (تیمار T6) پیشنهاد می شود. در کشت جوی و پشته ای، خطی کار جدید (شیار بازکن های آن حالت جوی و پشته ای دارند) بر خطی کار ساده ارجحیت دارد به شرط اینکه محل قرارگیری هر یک از شیار بازکن های آن چه بر روی پشته، کنار پشته و چه بر کنار جوی و کف جوی و همچنین عمق قرارگیری آنها به طور دقیق رعایت شود. زدن بستر ساز بعد از کاشت بر روی پشته، جهت خرد نمودن کلوخه ها و تصحیح پشته و جوی مناسب می باشد. هر چند توزیع افقی بذور تا حدودی به هم می خورد ولی تأثیر آن بر اجزای عملکرد و عملکرد

موارد باعث نابودی نهال بذر می شود. در تیمار T6 با استفاده از بستر ساز (که موجب خرد شدن کلوخه ها گردید) بستر بذر مناسب تری برای گیاه فراهم گردید و تا حدودی باعث افزایش عملکرد دانه شد (جدول ۴).

جمع بندی و نتیجه گیری

با توجه به نتایج بدست آمده از این پژوهش مزرعه ای پیشنهاد می شود که بعد از کاشت از جوی و پشته ساز استفاده نشود، تا بهم خوردگی کمتر در خاک حاصل شده و موقعیت بذر در محل خود دچار تغییر نشود. کشت مسطح با خطی کار دارای بیشترین عملکرد دانه می باشد، اما برای زمین های غیر مسطح و غیر یکنواخت، چون نیاز

پژوهش های تکمیلی بیشتر در این زمینه لازم است تا طرز کاشت بهینه بذر گندم در هر منطقه تعیین شود.

سیاسگزاری

بدین وسیله از زحمات مسئولین و کارکنان محترم ایستگاه زراعی این دانشکده تشکر و قدردانی می شود.

دانه و شاخص برداشت مثبت می باشد. روش های T3 (کاشت با خطی کار ساده و روش کاشت به به صورت مسطح) و T6 (جوی و پشته ساز و کاشت با خطی کار جدید و سپس زدن بستر ساز) در بسیاری از موارد بر روش های دیگر ارجحیت داشتند، ولی استفاده از هر کدام از این دو روش بستگی به شرایط منطقه از قبیل مسطح بودن زمین، آب موجود در منطقه، امکانات آبیاری و غیره دارد.

منابع

۱. ابراهیم زاده، م. ۱۳۷۸. "ارزیابی و مقایسه دو روش متداول کاشت گندم در استان فارس (خطی کاری و بذرپاشی)"، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه شیراز، دانشکده کشاورزی. ۹۶ ص.
۲. امام، ی. ۱۳۸۴. زراعت غلات. انتشارات دانشگاه شیراز. ۱۷۵ ص.
۳. تاکی، ا. ۱۳۷۵. "ارزیابی و مقایسه دو الگوی توزیع بذر در کاشت گندم آبی با استفاده از دستگاه مرکب خاک ورز- کاشت". پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه شیراز، دانشکده کشاورزی. ۹۶ ص.
۴. نورمحمدی، د. ۱۳۷۹. "اثر روش های مختلف تهیه زمین و کاشت روی سبز شدن گندم آبی"، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه شیراز، دانشکده کشاورزی. ۱۲۶ ص.
5. Ball, B.C. 1986. "Cereal production with broadcast seed and reduced tillage". Journal of Agricultural Engineering Research, 35(2): 71-95.
6. Ciha, A.J. 1982. "Yield and components of four spring barely cultivars grown under three tillage systems". Agronomy Journal, 74:597.
7. Heege, H.J. 1993. "Seedling methods performance for cereals, rape and beans". Transactions of ASAE, 36(3): 653-661.
8. Johnson, J.W., Hargrove W.L, and Moss R.B.1988. "Optimizing row spacing and seeding rate for soft red winter wheat". Agronomy Journal, 80: 164-166.
9. Joseph, K.D.M., Alley M., Brann D.E., and Gravele W. 1985. "Row spacing and seeding rate effects on yield and yield components of red winter wheat". Agronomy Journal, 77: 211-214.
10. Senapati, P.C., Mohapatra P.K., and Satpathy D. 1988. Field performance of seeding devises in rainfed situation in Orissa, India. AMA, 19(1): 35-38.
11. Sheik, G.S. 1979. "Effect of different tillage practices on soil characteristics and emergence of wheat seeding under irrigated conditions"pp. 252-259. In Mechanization

of Irrigated Crop Production. FAO Agricultural Service Bulletin, Food and Agriculture Organization of the United Nations, Rome: 404p.

12. Sikander, K., Hussain I., Sohail M., Kissana N.S. and Abbas S.G. 2003. "Effect of different planting methods on yield and yield components of wheat". Asian Journal Plant Science, 2(10): 811-813.
13. Solie, J.B., Solmon S. GSelf., Jr. K.P., Peeper T.F., and Koscelny J.A. 1991. "Reduced row spacing for improved wheat yield in weed- free and weed- infested field". Transactions of ASAE, 34(4): 1654-1660.
14. Soos, P., and Fekete L. 1979. "Results of cereal investigation drilling with wing coulters". Novenytermeles, 28: 253-262.
15. Sunderman, D.W. 1964. Seeding emergence of winter wheat and its association with depth of sowing, coleptile length under various condition, and plant height. Agronomy Journal, 56(1): 23-25.
16. Tessier, S., Hyde G.M., Papendick R.I., and Saxton K.E. 1991. "No-till seeders effect on seed zone properties and wheat emergence". Transactions of ASAE, 34(3): 733-739
17. Wilkins, D.E., Klepper B., and Rickman R. W.1989. "Measuring wheat seedling response to tillage and seeding system". Transactions of ASAE, 32(3): 795-800.
18. Wilkins, D.E., Muilenburg G.A., Allmaras R.R., and Johnson C.E. 1983. Grain-drill opener effect on wheat emergence. Transactions of ASAE, 26: 651-655, 660.